

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/58/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423010068
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6423010068.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. júla 2023 v trestnej veci obžalovaného ml. W. O. a spol. za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 09.05.2023, sp. zn. 4T/10/2023 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok okresného súdu vo výroku o upustení od potrestania obžalovaného ml. G. C..

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. ml. G. C., nar. XX.XX.XXXX v R. nad C., trvalým pobytom R. nad C., W. C. XXX/XX, t.č. vo väzbe v Q. a Q. N. N.

o d s u d z u j e

podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., § 117 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 118 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a určuje mu skúšobnú dobu 1 (jeden) rok.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora vo vzťahu k obžalovanému ml. W. O. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný ml. W. O. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 129 ods. 1 Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaný ml. G. C. bol uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. c), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 129 ods. 1 Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ml. obž. W. O., nar. XX.XX.XXXX a ml. obž. G. C., nar. XX.X.XXXX, dňa 8.11.2021 v čase od cca 13,30 hod. v R. nad C. na D. O. Z., v prítomnosti skupinky osôb mladších ako osemnásť rokov, najprv slovne, ako aj fyzicky napadli mal. A. H., nar. XX.XX.XXXX a to tak, že ho najprv slovne urážali, potom mu dali facky, následne na to ho ml. obž. G. C. udrel a to tak, že mu dal úder hlavou do nosa, zvalil na zem, kde

ho chytil pod krk a ml. obž. W. O. ho kopol do chrbta a hlavy, ml. obž. G. C. ho viackrát udrel päšťou do tváre, kde ležal na zemi, kde k ďalšiemu napádaniu zamedzila okoloidúca pani, následne v čase okolo 14,30 hod. toho istého dňa pri U. potoku pod OD A. v R. nad C., v prítomnosti skupiny osôb mladších ako osemnásť rokov opätovne ml. obž. G. C. znovu najprv slovné, ako aj následne fyzicky napadol ml. A.H., kde ho začal najprv zastrašovať a neskôr aj udierať teleskopickým obuškom, ktorý mal v ruke a udieral ho opakovane do pleca, ako aj do nohy, pričom neskôr mu ml. obž. G. C. kázal kľaknúť si na kolená a odprosiť ho a obliznúť mu podrážky na topánkach, čo aj vykonal, aby ho už nechal na pokoji, čím takto mal. A.H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. nad C., Ul. M. R. S. XXX/XX, R. nad C., spôsobil zranenia a to pomliaždenie nosa a pomliaždenie predkolenia, avšak nebol sťaženy jeho obvyklý spôsob života.

Podľa § 98 písm. a) Tr. zák. súd upustil od potrestania obidvoch mladistvých obžalovaných, nakoľko možno dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na ich nápravu.

Proti napadnutému rozsudku podal okresný prokurátor odvolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 11.05.2023, ktoré odôvodnil ďalším písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 08.06.2023, a to proti výroku o treste resp. upustenia od potrestania u obidvoch obžalovaných v ich neprospech.

Najprv poukázal na výrovkovú časť napadnutého rozsudku, pričom nesúhlasil s upustením od potrestania podľa § 98 písm. a) Tr. zák. u obidvoch obžalovaných. V ďalšom dal do pozornosti argumentáciu okresného súdu uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktorá viedla k uvedenému rozhodnutiu pri obidvoch obžalovaných, s ktorou sa však nestotožnil.

Pokiaľ ide o obžalovaného ml. W. O., zdôraznil, že tento mal už na základnej škole problémy s disciplínou, často porušoval školský poriadok, v dôsledku čoho mával pravidelne znížené známky zo správania a bol drzý k vyučujúcim. Jeho matka uviedla sociálnej pracovníčke, že jej syn sa dá veľmi ľahko vyprovokovať a potom neprimerane reaguje. Vzhľadom na tieto skutočnosti bol toho názoru, že obžalovanému mal byť uložený podmienený trest odňatia slobody, berúc do úvahy aj jeho mieru účasti na trestnom čine, s tým, že nevytlúčil ani prípadné použitie ust. § 39 Tr. zák.

Pokiaľ ide o obžalovaného ml. G. C. zdôraznil, že tento je aktuálne umiestnený vo väzbe v Q. a Q. N. N., keďže je trestne stíhaný za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť dňa 18.05.2023, t.j. len 9 dní po tom, ako bol neprávoplatne odsúdený v tejto trestnej veci. Uvedený zločin mal spáchať pod vplyvom alkoholu, resp. iných návykových látok v čase, keď mal byť v škole, a to napriek tomu, že podľa orgánu sociálnej kurately pravidelne chodí do školy, do ktorej prestúpil a z tohto dôvodu neobstojí ani tvrdenie jeho rodičov, že sa netúla, nepožíva alkohol a neužíva omamné látky. Aj zo správy zo základnej školy vyplýva, že jeho správanie bolo v rozpore so školským poriadkom, keď mal ubližovať spolužiakom, ohrozovať ich zdravie a taktiež školský majetok.

Okrem toho uznesením OO PZ, ČVS: ORP-70/ZH-ZH-2023 zo dňa 28.04.2023 bola podľa § 214 ods. 1 Tr. por. vec, v ktorej bol podozrivý zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., postúpená Okresnému úradu Žiar nad Hronom, nakoľko nešlo o trestný čin, ale skutok by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a to na tom skutkovom základe, že dňa 13.02.2023 mal s ďalšími podozrivými fyzicky napadnúť maloletého poškodeného. Je zrejmé, že takéto správanie obžalovaného nie je ojedinelým javom, práve naopak, akurát nebol doposiaľ za svoje konanie postihnutý. Vzhľadom na tieto skutočnosti mal za to, berúc do úvahy aj jeho mieru účasti na trestnom čine, že obžalovanému mal byť uložený trest odňatia slobody podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby s poukazom na jeho osobu, ako aj to, že sa síce jedná o prečin, avšak spáchaný na dieťati a so zbraňou.

Vychádzajúc z týchto skutočností navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o upustení od ich potrestania u obidvoch obžalovaných a sám rozhodol rozsudkom v intenciách ako bolo predtým uvedené.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti zákonnej zástupkyne maloletého poškodeného, prokurátor krajskej prokuratúry v plnom rozsahu poukázal na dôvody uvedené v písomnom odôvodnení odvolania. Mal za to, že ani u jedného z obžalovaných neboli splnené zákonné podmienky na to, aby

bolo u nich upustené od potrestania. Takéto rozhodnutie by v danom prípade nespĺňalo ani funkciu generálnej, ale ani individuálnej prevencie. Navrhol, aby bol napadnutý rozsudok v týchto výrokoch u oboch obžalovaných zrušený a aby krajský súd rozhodol sám tak, že obžalovanému ml. O. uloží primeraný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu a obžalovanému ml. C. uloží primeraný trest odňatia slobody, avšak ako trest nepodmienečný s tým, že ho zaradí na jeho výkon do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Zástupkyňa Q. navrhla, aby krajský súd u obžalovaného ml. O. potvrdil rozsudok okresného súdu a ponechal u neho rozhodnutie o upustení od jeho potrestania. Pokiaľ ide o obžalovaného ml. C., žiadala, aby mu bol uložený trest odňatia slobody tak, ako to navrhol prokurátor.

Zákonný zástupca obžalovaného A. O. žiadal, aby výrok o treste zostal taký, ako bol uložený okresným súdom.

Zákonná zástupkyňa obžalovaného W. C., navrhla, aby u syna zostalo v platnosti upustenie od jeho potrestania.

Obhajkyňa obžalovaného ml. W. O. navrhla, aby krajský súd ponechal v platnosti rozhodnutie okresného súdu. Zdôrazila, že rodičia zabezpečujú dostatočne jeho riadnu výchovu a poskytujú mu primeranú starostlivosť.

Obhajca obžalovaného ml. W. C. poukázal na to, že jeho mandant nebol doposiaľ súdom trestaný, ani sankcionovaný za priestupok, neboli voči nemu prijaté žiadne opatrenia ani v škole a nebol doposiaľ v evidencii sociálnej kurately. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by v danom prípade bolo neprímerane prísne, najmä, ak ešte aj vyhlásil vinu a trestnú činnosť oľutoval, preto navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný ml. W. O. sa pripojil k návrhu svojej obhajkyne, uviedol, že sa už správa slušne.

Obžalovaný ml. G. C. sa pripojil k návrhu svojho obhajcu a ešte raz oľutoval to, čo spáchal.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania okresného prokurátora zistil, že odvolanie podala oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o upustení od potrestania u obidvoch obžalovaných. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by vo vzťahu k týmto výrokom prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora bolo vo vzťahu k obžalovanému ml. G. C. čiastočne dôvodné, naproti tomu, jeho odvolanie vo vzťahu k obžalovanému ml. W. O. dôvodné nebolo.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd totiž zistil, že napadnutým rozsudkom bolo výrokom o upustení od potrestania podľa § 98 písm. a) Tr. zák. u obžalovaného ml. G. C. porušené ustanovenie Trestného zákona, a to v jeho prospech. Z tohto dôvodu odvolací súd na základe podaného odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o upustení od potrestania tohto obžalovaného a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozsudkom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Zároveň podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora vo vzťahu k obžalovanému ml. W. O. zamietol.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine, ktorým bol obžalovaný ml. W. O. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 129 ods. 1 Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a ktorým bol obžalovaný ml. G. C. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. c), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 129 ods. 1 Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obidvaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní vyhlásili podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že sú vinní zo spáchania skutku, ktorý im bol kladený obžalobou za vinu, pričom okresný súd ich vyhlásenie uznesením prijal a následne rozhodol rozsudkom.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu resp. o upustení od potrestania obidvoch obžalovaných ako mladistvých, sa odvolací súd stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorým podľa § 98 písm. a) Tr. zák. upustil od potrestania obžalovaného ml. W. O., naproti tomu sa nestotožnil s takýmto výrokom vo vzťahu k obžalovanému ml. G. C..

Podľa § 97 ods. 1 Tr. zák., účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Podľa § 97 ods. 3 Tr. zák., pri ukladaní trestu, ochranného opatrenia alebo výchovného opatrenia treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

Podľa § 98 písm. a) Tr. zák., súd môže upustiť od potrestania mladistvého, ktorý spáchal prečin, jeho spáchanie ľutuje a prejavuje účinnú snahu po náprave, ak vzhľadom na povahu spáchaného činu a na doterajší život mladistvého možno dôvodne očakávať, že už prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu.

Podľa § 118 ods. 1 Tr. zák., ak súd zistí splnenie podmienok § 39 ods. 1 alebo 2 na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nie je u mladistvého viazaný obmedzeniami podľa § 39 ods. 3.

Pokiaľ ide o obžalovaného ml. G. C., upustenie od jeho potrestania nevyučovala právna kvalifikácia, ani povaha spáchaného prečinu, taktiež splnil ďalšiu podmienku, keďže jeho spáchanie oľutoval, avšak na takéto postup neboli splnené zostávajúce zákonné podmienky vyplývajúce z § 98 písm. a) Tr. zák. V prospech obžalovaného jednoznačne vyznieva to, že nebol doposiaľ súdom trestaný, ani sankcionovaný za závažný priestupok, prináležali mu dve poľahčujúce okolnosti podľa ust. § 36 písm. j), l) Tr. zák., t.j., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, ako aj to, že sa k jeho spáchaniu priznal a úprimne ho oľutoval, pričom mu nepriťažovala žiadna okolnosť.

Dôležitým bolo aj zohľadnenie skutočnosti, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný, pričom jeho vyhlásenie následne okresný súd uznesením prijal a rozhodol rozsudkom. Zo zjednocujúceho stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa zmieneného zákonného ustanovenia Trestného poriadku a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takéto postoj obžalovaného je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Na druhej strane však nemožno opomenúť, že z vykonaného dokazovania tak, ako na to poukázal vo svojom odvolaní aj okresný prokurátor, vyplynulo, že správanie obžalovaného nebolo na požadovanej úrovni už počas jeho štúdia na základnej škole, čo pretrvalo aj po jeho nástupe na strednú školu, ktorú musel v dôsledku toho zmeniť, pričom už aj jeho zákonní zástupcovia v dôsledku nevhodného správania mali snahu zabezpečiť mu psychologické poradenstvo. Hoci nepochybne platí prezumpcia neviny, nemožno úplne opomenúť, že obžalovaný je v súčasnosti vo väzbe v inej trestnej veci, keď mu bolo vznesené obvinenie za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať len 9 dní po tom, ako bol neprávoplatne odsúdený rozsudkom v tomto trestnom konaní. Zároveň bola ďalšia jeho trestná vec postúpená na prejednanie príslušnému správnomu orgánu, nakoľko by mohlo ísť o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pričom v obidvoch prípadoch malo ísť o útoky voči maloletým poškodeným. Za takéhoto stavu nemožno teda konštatovať, že by obžalovaný prejavil účinnú snahu po náprave a nebolo

možno ani dôvodné očakávať, že by už samotné prejednanie veci pred súdom postačovalo na jeho nápravu. V tomto smere odvolací súd prihliadol tiež na to, že konanie obžalovaného prispelo k spáchaniu prečinu väčšou mierou ako konanie spoluobžalovaného ml. W. O., keďže obžalovaný sa dopustil voči poškodenému aj druhého čiastkového útoku, a to dokonca so zbraňou, súčasne fyzický atak z jeho strany bol rozsiahlejší a intenzívnejší.

Vzhľadom na ust. § 117 ods. 1 Tr. zák., bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody od 3 mesiacov až do 1 roka a 6 mesiacov, ale keďže u neho prevažovali poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi v pomere 2:0, znižovala sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3,8 Tr. zák. o jednu tretinu. Nakoľko boli splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 118 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, krajský súd mu uložil trest odňatia slobody pod dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a to vo výmere 2 mesiace. Keďže u obžalovaného boli splnené všetky zákonné podmienky vyplývajúce z ust. § 119 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., výkon uloženého trestu odňatia slobody mu podmieniene odložil a určil mu minimálnu skúšobnú dobu na 1 rok. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody tak, ako sa toho domáhal odvolateľ, by bolo vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovaného, v zjavnom rozpore s ust. § 117 ods. 2 Tr. zák. a na dosiahnutie účelu trestu nebol jeho výkon potrebný.

Pokiaľ ide o obžalovaného ml. W. O., tento nebol doposiaľ súdom trestaný, ani sankcionovaný za závažný priestupok, prináležali mu dve poľahčujúce okolnosti podľa ust. § 36 písm. j), l) Tr. zák., t.j., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, ako aj to, že sa k jeho spáchaniu priznal a úprimne ho oľutoval, pričom mu nepríťažovala žiadna okolnosť. Okrem toho v jeho prospech vyznievala taktiež skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a rozhodol rozsudkom. Na spáchaní prečinu sa podieľal výrazne menšou mierou ako spoluobžalovaný mladistvý G. C., keďže sa dopustil len prvého čiastkového útoku, pri ktorom navyše na maloletého poškodeného fyzicky zaútočil menej intenzívne. Napriek tomu, že sa v minulosti nesprával pri výučbe na základnej škole vždy v súlade so školským poriadkom, možno konštatovať, berúc do úvahy aj vyjadrenie jeho zákonných zástupcov a taktiež vyjadrenie zástupkyne orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, že v súčasnosti s ním nie sú výraznejšie výchovné problémy a taktiež sa primerane správa aj pri štúdiu na strednej škole.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný splnil všetky zákonné podmienky vyplývajúce z ust. § 98 písm. a) Tr. zák., a preto okresný súd, na rozdiel od spoluobžalovaného ml. G. C., rozhodol zákonne a správne, keď upustil od jeho potrestania.

S poukazom na predtým uvedené dôvody krajský súd ako súd odvolací, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste resp. o upustení od potrestania u obidvoch obžalovaných, považoval podané odvolanie okresného prokurátora za čiastočne dôvodné len vo vzťahu k obžalovanému ml. G. C., naproti tomu odvolanie okresného prokurátora vo vzťahu k ml. W. O. nepovažoval za dôvodné, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.